

o d v j e t n i k
DAMIR GRUIĆ

Omiška 14, 21000 Split *mob.: 099 3527637 *tel./fax.: 021 484245 * e-mail: damir@odvjetnik-gruic.hr

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6
21 000 Split

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Ulica Petra Berislavića 11
10 000 Zagreb

Split, 02. kolovoza 2021.g

Na poslovni broj: St – 30/2015

Stečajni dužnik: **BRAMONT d.o.o. u stečaju**, Donji Muć 137, Donji Muć, **OIB: 66705884086** zastupan po stečajnom upravitelju Natalija Mladineo

Ponuditelj: **SELECTOR d.o.o.** iz Splita, Mažuranićevo šetalište 40, **OIB: 96850486966** zastupan po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku iz Splita,

Ž A L B A

ponuditelja i dražbovatelja na četvrtoj elektroničkog javnoj dražbi (identifikator nadmetanja: 24419) trgovačkog društva Selector d.o.o. iz Splita, OIB: 96850486966 zastupanog po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku iz Splita **protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 30/2015-288 od 23. srpnja 2021.g**

punomoć u spisu

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, broj St – 30/2015-288 od 23. srpnja 2021.g oglašena je nevažećom prodaja nekretnina stečajnog dužnika Bramont d.o.o. u stečaju, upisanih u Z.U. 1007 k.o. Donji Muć, pobliže navedenih izreci istog Rješenja (identifikator nadmetanja: 24419, identifikator predmeta prodaje: 10799) te je određena nova prodaja tih nekretnina i naloženo FINA-i da ponovno provede četvrtu elektroničku javnu dražbu prema uvjetima iz Zaključka o prodaji Naslovnog suda, poslovni broj St – 30/2015-105 od 27. svibnja 2019.g i Zahtjeva za prodaju nekretnina u stečajnom

postupku od 27. svibnja 2019.g uz primjenu članka 7. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj 28/21) prilikom objave poziva za sudjelovanje u četvrtoj javnoj dražbi.

Protiv gore citiranog **Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 30/2015-288 od 23. srpnja 2021.g, ponuditelj Selector d.o.o., OIB: 96850486966** (u daljnjem tekstu: *Žalitelj*) putem svog punomoćnika **u otvorenom zakonskom roku podnosi ovu žalbu** zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 353. stavka 1. točke 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: *ZPP*), pogrešno i nepotpuno utvrđenog stanja iz člana 353. stavka 1. točka 2. *ZPP*-a te pogrešne primjene materijalnog prava iz članka 353. stavka 1. točke 3. *ZPP*-a, a koji se supsidijarno primjenjuje temeljem odredbe članka 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: *SZ*).

I. Žalitelj prvo navodi kako prvostupanjski sud nije postupio po uputi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (kao drugostupanjskog suda) danoj u ukidnom rješenju pod poslovnim brojem Pž - 2692/2021-2 od 31. svibnja 2021.g čime je **počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka propisanu odredbom članka 354. stavka 1. u vezi s odredbom članka 377. stavka 2. ZPP-a** (cit., „Prvostupanjski sud je dužan izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud u svom rješenju“).

Naime, prvostupanjski sud je već ranije u ovom postupku donio sadržajno istu odluku (pod točkom I. izreke Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, broj St – 30/2015 – 266 od 27. travnja 2021.g), koja je između ostalog i povodom žalbe ponuditelja Selector d.o.o. ukinuta Rješenjem drugostupanjskog suda pod poslovnim brojem Pž – 2692/2021 od 31. svibnja 2021.g uz obrazloženje drugostupanjskog suda kako na temelju dokaza koji su do tada izvedeni u spisu (pregled izvješća FINA-e o provedenoj elektroničkoj dražbi i dr.), ne proizlazi da postoji povezanost ponuditelja Selector d.o.o. (ovdje žalitelja) kao petog ponuditelja najviših ponuda na predmetnoj dražbi sa prva četiri ponuditelja koji su odustali od plaćanja kupovnine nakon donošenja rješenja o dosudi, zbog čega je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno te je sukladno uputi iz gore citiranog rješenja drugostupanjskog suda, **prvostupanjski sud u ponovnom postupku trebao izvesti dokaze radi utvrđenja da li je u konkretnom slučaju došlo do zlouporabe prava dražbovanja ili nije**, prvenstveno saslušanjem svih sudionika javne dražbe na okolnost međusobnog poznanstva zakonskog zastupnika i članova društva žalitelja Selector d.o.o. sa prva četiri ponuditelja (te po potrebi i druge dokaze) i nakon toga donijeti odgovarajuću odluku (ovisno o rezultatima provedenog dokaznog postupka).

Međutim, prvostupanjski sud u ponovnom postupku nije izveo nikakve nove dokaze te u činjeničnom smislu nije utvrdio ništa drugo od onog što je već postojalo spisu u vrijeme donošenja Rješenja iz travnja 2021.g koje mu je ranije citiranom odlukom drugostupanjskog suda u pobijanom dijelu ukinuto.

Dakle, prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog Rješenja od 23. srpnja 2021.g nije postupio po uputi drugostupanjskog suda koja mu je nalogala da, polazeći od nedostatne dokazne građe utvrdi, ispita i raspravi sve odlučne okolnosti, u ovom slučaju one okolnosti koje se tiču međusobnog poznanstva zakonskog zastupnika i članova društva Žalitelja sa prva četiri ponuditelja.

Zbog toga je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. u vezi s člankom 377. stavak 2. ZPP-a.

Prvostupanjski sud je dužan postupiti po odredbama članka 377. stavak 2. ZPP-a, dakle, dužan je izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud u svom rješenju pod poslovnim brojem PŽ – 2692/2021 od 31. svibnja 2021.g, a što je u ovom slučaju izostalo.

Prvostupanjski sud se ne mora slagati s odlukom višeg suda, ali je u smislu gore citirane odredbe članka 377. stavka 2. ZPP-a **dužan postupiti po uputi** (u konkretnom slučaju, izvesti dokaz saslušanjem svih sudionika javne dražbe te po potrebi i druge dokaze).

Stav je drugostupanjskog suda da je u konkretnom slučaju činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno te je potrebno izvesti nove dokaze (primjerice saslušanje sudionika elektroničke javne dražbe, ali i druge po ocjeni prvostupanjskog suda), kako bi se utvrdilo da li je u konkretnom slučaju došlo do zlouporabe prava na dražbovanje.

Prvostupanjski sud u obrazloženju gore citiranog pobijanog Rješenja unaprijed zaključuje da je svako daljnje izvođenje dokaza u ovom predmetu suvišno, jer neće dovesti do drugačije odluke.

Ne samo to, već prvostupanjski sud dalje navodi kako nikakvi drugi dokazi koje bi eventualno izveo u ovom postupku ne bi doveli do njegove drugačije odluke.

Ovakvim postupanjem prvostupanjski sud u startu zanemaruje stav drugostupanjskog suda da je u ovom trenutku činjenično stanje u ovom predmetu pogrešno i nepotpuno utvrđeno te na temelju istih činjenica, donosi sadržajno istu odluku kao i prvi put ulazeći pri tome u svojevrsnu raspravu sa drugostupanjskim sudom kojem iz pozicije suda nižeg stupnja na neki način „*docira*“ da mu je uputa o izvođenju dokaza saslušanjem sudionika dražbe nepotrebna i suvišna jer sud prvog stupnja „unaprijed zna što će oni iskazivati“ te neovisno o sadržaju njihovog iskaza, sud prvog stupnja neće donijeti drugačiju odluku. Ovakvo postupanje prvostupanjskog suda je svakako u suprotnosti i sa odredbama članka 8. ZPP-a (*cit. „Koje će činjenice uzeti kao dokazane, sud odlučuje prema svom uvjerenju, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka“*), jer prvostupanjski sud ovdje sam unaprijed zaključuje kakvi će biti rezultati izvedenih dokaza, bez da ih uopće izvodi.

Prvostupanjski sud dalje navodi kako uopće ne zna koje bi to druge dokaze mogao izvesti na okolnosti na koje mu je ukazao drugostupanjski sud. Znači, iako

odlučne činjenice nisu utvrđene, prvostupanjski sud ne zna što dalje napraviti te jednostavno donosi istu odluku.

Nakon toga u obrazloženju svoje odluke, iznosi paušalne tvrdnje o tome da je, cit. „...sam način dražbovanja već viđen u velikom broju drugi stečajnih predmeta i u kojem se često pojavljuju iste fizičke ili pravne osobe koje su sudjelovale u ovoj dražbi...“.

Žalitelj se prvi put kao sudionik elektroničke javne dražbe koje se provode kod FINA-e pojavio upravo u ovom stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Bramont d.o.o. u stečaju, a koju činjenicu je prvostupanjski sud mogao provjeriti da je o tome zatražio odgovarajuće isprave (podatke) od FINA-e.

Prema tome, primjerice dobivanjem podataka od FINA-e o tome u kojem broju elektroničkih dražbi su u određenom vremenskom periodu sudjelovali Žalitelj i ponuditelji koji su odustali od svojih ponuda, Sud je mogao na jedan način utvrditi postoji li međusobna povezanost između njih ili ne. Umjesto toga, prvostupanjski sud se odlučio da svoju odluku temelji na paušalnim argumentima i činjenicama koje uopće nisu utvrđene, niti dokazane tijekom postupka što njegovu odluku čini nepravilnom i nezakonitom.

II. S obzirom da je prvostupanjski sud sadržajno donio istu odluku kao i pod točkom I. izreke Rješenja od 27. travnja 2021.g (koja je ukinuto) sa istim obrazloženjem, Žalitelj u nastavku ove žalbe može samo ponoviti sve svoje ranije žalbene navode.

Prvostupanjski sud je u konkretnom slučaju opet propustio pravilno primijeniti odredbe članka 103. stavka 6. OZ-a kojima je propisano cit.:

„U rješenju o dosudi sud će odrediti da će se nekretnina dosuditi i kupcima koji su ponudili nižu cijenu, redom prema veličini cijene koju su ponudili, ako kupci koji su ponudili veću cijenu ne polože kupovninu u roku koji im je određen ili koji će im biti određen. U tom slučaju sud će donijeti posebno rješenje o dosudi svakom sljedećem kupcu koji je ispunio uvjete da mu se nekretnina dosudi, u kojem će odrediti rok za polaganje kupovnine. Sud će u tom rješenju najprije oglasiti nevažećom dosudu kupcu koji je ponudio višu cijenu.“

koja se na odgovarajući način primjenjuje u stečajnom postupku na temelju odredbe članka 247. SZ-a.

Naime, prvostupanjski sud je oglasio nevažećom dosudu nekretnina stečajnog dužnika kupcu koji je ponudio višu cijenu, **ali onda nije dosudio predmetne nekretnine sljedećem kupcu** koji je ispunio uvjete da mu se predmetne nekretnine dosude (*u konkretnom slučaju Žalitelj*), već je oglasio nevažećom (poništio) provedenu javnu dražbu (identifikator nadmetanja: 24419) i odredio ponovnu prodaju predmetnih nekretnina.

Takvu odluku sud je donio s obzirom na to da po mišljenju prvostupanjskog suda postupanje ponuditelja (Anite Bedeković, Mladena Parčine, društva Antih d.o.o. i Ante Kovača) u konkretnom slučaju predstavlja korištenje prava suprotno cilju zbog kojeg su

ustanovljena, zbog čega na temelju odredbe članka 3. stavka 3. ZPP-a, u vezi s člankom 10. SZ-a, nije uvažio raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s pravilima javnog morala i poništio je provedenu javnu dražbu.

Međutim ovakva odluka prvostupanskog suda se ne može ispitati, **jer nema razloga o odlučnim činjenicama** čime je ostvaren **žalbeni razlog iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a**.

U obrazloženju pobijanog Rješenja **nema razloga o tome da li su i na koji način** ponuditelji Anita Bedeković, Mladen Parčina, društvo Antih d.o.o. te Ante Kovač zlorabili svoja prava u ovom postupku na način da su svojim postupanjem (isticanjem više uzastopnih ponuda u prvim satima dražbe od kojih su kasnije odustali) **doveli u povoljan položaj ponuditelja trgovačko društvo Selector d.o.o.** (ovdje Žalitelj), odnosno **nema razloga o tome da li su svojim postupanjem** koje je opisano u obrazloženju pobijanog Rješenja **pogodovali Žalitelju, niti je utvrđeno postojanje bilo kakve međusobne povezanosti tih ponuditelja (jednog ili više njih) sa Žaliteljem.**

Prema dostupnim podacima iz dostavljenog Izvješća o provedenoj elektroničkoj javnoj dražbi za predmetne nekretnine (identifikator nadmetanja: 24419), a u odnosu na istaknute ponude i provedene dražbene korake Žalitelja, razvidno je da je Žalitelj dao nekoliko važećih ponuda (uključujući i važeću ponudu od 1.960.001,00 Kn, nevažeću ponudu od 2.340.001,00 Kn te važeću ponudu od 2.560.001,00 Kn) **pa ne stoji zaključak prvostupanskog suda da su drugi uplatitelji jamčevine bili onemogućeni** da sudjeluju na dražbi te daju ponude sukladno važećim propisima (pored žalitelja te ponuditelja koji su kasnije odustali od plaćanja kupovnine, još je 10 drugih ponuditelja sudjelovalo u davanju ponuda za kupnju predmetnih nekretnina).

Niti jednom zakonskom odredbom nije propisano da sudovi mogu ocjenjivati u kojim satima dražbe su davane ponude i u kojem iznosu.

Jedini razlog zašto je Žalitelj prestao sa davanjem novih ponuda u konkretnom slučaju (nakon važeće ponude od 2.560.001,00 Kn) jest činjenica što je ta **njegova zadnja ponuda odražavala stvarno mišljenje Žalitelja o vrijednosti predmetnih nekretnina**, a sa kojom procenom (o stvarnoj vrijednosti predmetnih nekretnina) se složila i stečajna upraviteljica stečajnog dužnika (koja je u svom prijedlogu od 04. studenog 2020.g procijenila da bi očekivana realizirana kupovina za predmetne nekretnine iznosila 2.300.000,00 Kn, uzimajući u obzir kako stanje tržišta, tako i iskazan interes dražbovatelja).

Žalitelj je sudjelovao na provedenoj javnoj dražbi u skladu sa svojim financijskim mogućnostima i planovima, **dao je stvarnu, valjanu i zakonitu ponudu** za koju i danas smatra da predstavlja realan prikaz tržišne vrijednosti prodavane imovine te prilikom sudjelovanja na predmetnoj dražbi **nije bio povezan sa drugim ponuditeljima** (a što prvostupanski sud nije niti utvrdio) pa je tim prije nejasan zaključak prvostupanskog suda da ne postoji kupac koji bi ispunio uvjete da mu se dosude predmetne nekretnine.

Koje to uvjete u konkretnom slučaju Žalitelj nije ispunio, prvostupanjski sud propušta navesti.

III. Žalitelj posebno navodi kako niti jednim propisom nije određeno da se svako isticanje više uzastopnih ponuda u početnom stadiju dražbe od strane dva ili više ponuditelja, od kojih se naknadno odustalo predstavlja zlouporabu prava na dražbovanje i razlog za poništenje tako provedene javne dražbe, a što potvrđuju i brojne odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, pa tako primjerice:

- a) Rješenje Visokog trgovačkog suda RH, poslovni broj PŽ – 5355/2020 od 22. prosinca 2020.g., u kojem se između ostalog navodi, cit.:

„Međutim, prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda opisano postupanje ponuditelja za zada ne upućuje na zlouporabu prava odnosno ovlaštenja koja ponuditelji imaju na temelju Pravilnika. Ostaje nejasno od kuda zaključak prvostupanjskog suda da su ponuditelji ponudili cijene bez namjere da kupe predmetnu nekretninu, jer su naknadno i odustali od navedenih ponuda, te su na taj način doveli u neravnotežan položaj ostale uplatitelje jamčevine koji nisu istaknuli niti jednu ponudu. Neosnovanim se ukazuje ocjena suda da opetovano isticanje ponuda u početnom stadiju dražbe, a potom odustajanje od navedenih ponuda, predstavlja zlouporabu prava.“

- b) Rješenje Visokog trgovačkog suda RH, poslovni broj PŽ – 4361/2020 od 19. listopada 2020.g., u kojem se između ostalog navodi, cit.:

„Ipak, unatoč činjenici da je prije donošenja pobijane odluke, pet ponuditelja propustilo uplatiti kupovninu, ovaj sud ne nalazi elemente nezakonitosti provedene dražbe.“

- c) Rješenje Visokog trgovačkog suda RH, poslovni broj PŽ – 4593/2020 od 24. studenog 2020.g, u kojem se između ostalog navodi, cit.:

„Također, iz same činjenice da su tri najpovoljnija ponuditelja odustala od kupnje nekretnine ne znači automatizmom kako su već u vrijeme isticanja njihove ponude bile dane bez stvarne namjere kupnje nekretnine.“

- d) Rješenje Visokog trgovačkog suda RH, poslovni broj PŽ – 5193/2020 od 09. prosinca 2020.g, u kojem se između ostalog navodi, cit.:

„Nadalje, zaključak suda kako nije pravno, niti ekonomski moguće objasniti, da su ponuditelji dali tako velik broj ponuda (preko 1200) nakon čega oba ponuditelja odustaju od kupnje odnosno ne uplaćuju kupovninu, nije dostatno obrazloženje za utvrđenje da su ponuditelji zlouporabili svoja prava na način da su isticanjem ponuda od kojih su kasnije odustali onemogućili druge uplatitelje jamčevine da eventualno istaknu valjanu ponudu i da su na taj način doveli u povoljan položaj ponuditelja Forum projekt d.o.o., odnosno, nema razloga o pogodovanju kao ni o povezanosti ponuditelja Forum projekt d.o.o., s ponuditeljima Win-Win partner d.o.o., i Željkom Turićem.“

Slijedom gore navedenog, **regularnost i zakonitost provedene javne dražbe** ovisi prvenstveno o okolnostima svakog pojedinog slučaja **pri čemu je ključno utvrditi odlučne činjenice:**

- postoji li povezanost između ponuditelja koji su davanjem ponuda u prvom satu dražbe, od kojih su kasnije odustali i ponuditelja (*u konkretnom slučaju Žalitelja*) kojem bi uslijed njihovog odustanka predmetne nekretnine trebale biti dosuđene kao idućem najpovoljnijem ponuditelju, odnosno da li su ti ponuditelji i Žalitelj u konkretnom slučaju bili međusobno povezani i organizirani sa ciljem da neodgovornim dražbovanjem ponuditelja onemoguće ostale uplatitelje jamčevine da sudjeluju u kupnji predmetnih nekretnina, a sve u svrhu dovođenja Žalitelja u povoljan položaj kako bi predmetne nekretnine stekao za nerazmjerno nisku cijenu te
- da li su zbog načina postupanja tih ponuditelja, ostali uplatitelji jamčevine i sudionici u dražbi bili onemogućeni u davanju ponuda,

a koje odlučne činjenice u konkretnom slučaju nisu utvrđene ili su nepravilno utvrđene.

Umjesto gore navedenih odlučnih činjenica, prvostupanjski sud je odluku o poništenju provedene javne dražbe u konkretnom slučaju temeljio prvenstveno na vlastitoj procjeni da li je postignutom cijenom ostvarena svrha dražbe pri čemu suprotno mišljenju stečajne upraviteljice stečajnog dužnika, zaključio da je cijena po kojoj bi predmetne nekretnine trebao dosuditi idućem ponuditelju (ovdje žalitelju) preniska te je uskratio dosudu predmetnih nekretnina Žalitelju na način da je oglasio provedenu javnu dražbu nevažećom.

Na ovaj način, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbe članka 103. i članka 106. OZ-a kao i odredbe Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku

Zaključak prvostupanjskog suda da bi dosuda predmetnih nekretnina po cijeni od 2.560.001,00 Kn išla na štetu stečajne mase, razlučnog vjerovnika i svih drugih ponuditelja koji imaju stvarnu namjeru kupiti predmetne nekretnine je proizvoljna i pogrešna te nema uporište u niti jednom materijalno pravno propisu.

Ovakav Zaključak prvostupanjskog suda je u suprotnosti sa mišljenjem stečajnog upravitelja stečajnog dužnika koji je u svom podnesku od 17.ožujka 2021.g jasno naveo kako je za stečajnog dužnika svaka ponuda koja iznosi najmanje ½ početne cijene na trećoj javnoj dražbi prihvatljiva te u njegovom interesu pa je nejasno na temelju čega prvostupanjski sud izvodi zaključke o prihvatljivoj tržišnoj cijeni za predmetne nekretnine, s obzirom da za predmetne nekretnine kao i za predmetne pokretnine nije bilo zainteresiranih ponuditelja, niti uplaćenih jamčevina na prvoj, drugoj i trećoj javnoj dražbi, dok su na četvrtoj javnoj dražbi, predmetne nekretnine mogle biti prodane i po početnoj cijeni od 1,00 Kn.

IV. Žalitelj ističe kako je u konkretnom slučaju ostvaren i žalbeni razlog apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 9. ZPP-a, a na koju povredu drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Naime, gore citiranim pobijanim Rješenjem prvostupanjski sud je nezakonito promijenio **točku VI. izreke pravomoćnog Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 30/2015-231 od 01. ožujka 2021.g.** a kojom pravomoćnom sudskom odlukom je bilo određeno da će u slučaju da kupac Ante Kovač ne položi kupovninu u ostavljenom roku sud donijeti posebno rješenje o dosudi kojim će oglasiti nevažećom dosudu navedenom kupcu, odrediti da se iz njegove jamčevine namire troškovi prodaje i naknadi razliku u kupovninu te predmetne nekretnine dosuditi slijedećem kupcu koji je ispunio uvjete da mu se nekretnina dosudi (*a to je upravo Žalitelj – tvrtka Selector d.o.o.*).

Žalitelj smatra, da je u konkretnom slučaju, prvostupanjski sud vezan ranije donesenim pravomoćnim rješenjima, tim prije što su sve činjenice na kojima se temelji pobijano Rješenje Naslovnog suda, poslovni broj St – 30/2015-288 od 23. srpnja 2021.g. bile poznate prvostupanjskom sudu i u vrijeme donošenja prethodnog Rješenja, poslovni broj St – 30/2015-231 od 01. ožujka 2021.g.

Žalitelj smatra kako prvostupanjski sud uzimajući u obzir pravomoćnost Rješenja Naslovnog suda, broj St – 30/2015-231 od 01. ožujka 2021.g. nije mogao naknadno odustati od dosude predmetnih nekretnina idućem najpovoljnijem ponuditelju (ovdje Žalitelju), jer je **vezan učincima te pravomoćne sudske odluke.**

Dakle, **pobijanim rješenjem od 23. srpnja 2021.g prvostupanjski sud je odlučio o stvari o kojoj je, kako proizlazi iz spisa, već donio pravomoćnu odluku,** čime je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupku iz članka 354 stavka 2. točka 9. ZPP-a.

Pravomoćna sudska odluka je snažno i manje - više pouzdano sredstvo za postizavanje pravne sigurnosti. Ona djeluje kako u interesu stranaka tako i u javnom interesu, jer autoritativno i trajno uređuje odnose među strankama, omogućava im ostvarenje njihovih građanskih prava, sprječava donošenje u istoj pravnoj stvari suprotnih sudskih odluka a time i rušenje ugleda pravosuđa.

Učinci pravomoćne sudske odluke su zabrana ponovnog odlučivanja, vezanost suda za pravomoćnu odluku, vezanost stranaka za pravomoćnu odluku te ista ima učinak pravno relevantne činjenice.

Zakonitost i pravilnost pravomoćnih sudskih odluka ne može se preispitivati izvan sustava izvanrednih pravnih lijekova, odnosno pravnih instrumenata određenih posebnim propisima (ustavna tužba), na način da bi rezultati takvog preispitivanja mogli posredno ili neposredno demantirati pravne učinke pravomoćne odluke.

Neoboriva pretpostavka zakonitosti pravomoćne odluke (bez obzira na njenu stvarnu kvalitetu) koja proizlazi iz odredaba članka 6. stavka 2. i 3. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19 i 130/20; dalje u tekstu ZS) postoji zbog razloga opće pravne sigurnosti, pa se u tom smislu smatra da je jedan od osnovnih

elemenata pravomoćnosti neoboriva pretpostavka da utvrđenje sadržaja prava ili pravnog odnosa u sudskoj odluci treba smatrati istinitim.

Prema tome, prvostupanjski sud, nakon što kupac Ante Kovač nije u ostavljenom roku platio kupovninu, sukladno točki VI. izreke pravomoćnog Rješenja Naslovnog suda broj St – 30/2015-231 od 01. ožujka 2021.g je trebao oglasiti nevažećom dosudu predmetnih nekretnina stečajnog dužnika ponuditelju Anti Kovaču zbog neplaćanja kupovnine i odrediti da će se iz njegove jamčevine namiriti troškovi prodaje i naknaditi razlika kupovnine postignute na prijašnjoj i novoj dražbi (*a što je pravilno i napravio*) te iste dosuditi idućem najpovoljnijem ponuditelju (ovdje Žalitelju) i nakon toga dodatno navesti u kako će u slučaju da i Žalitelj ne uplati kupovninu u ostavljenom roku, oglasiti nevažećom provedenu javnu elektroničku dražbu identifikatora nadmetanja: 24419 (*a što nije napravio*).

Primjer takvog pravilnog postupanja prvostupanjskog suda jest primjerice Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 604/2018 od 02. veljače 2021.g (*vidi točku VII. izreke*).

DOKAZ: uvid u Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 604/2018 od 02. veljače 2021.g (dostavljeno uz žalbu Žalitelja od 06. svibnja 2021.g), uvid u Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 30/2015-231 od 01. ožujka 2021.g

V. Slijedom gore navedenog predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji ovu žalbu ponuditelja i dražbovatelja trgovačkog društva Selector d.o.o., Split i ukine Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 30/2015 od 23. srpnja 2021.g te vrati predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

Za žalitelja:
Punomoćnik: